

Sygn. akt III KKN 271/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 21 listopada 2000 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN Ewa Gaberle

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2000 r.

sprawy **P. D.**

co do którego umorzono warunkowo postępowanie karne o czyn z art. 216 i 265 § 2 kk z 1969 r.

z powodu kasacji, wniesionej przez prokuratora na niekorzyść oskarżonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 29 stycznia 1998 r., sygn. II AKa [...]

uchylającego wyrok Sądu Wojewódzkiego w B.

z dnia 12 listopada 1997 r., sygn. III K [...]

oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

U Z A S A D N I E N I E

Podnosząc zarzut naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów lub

zasady obiektywizmu skarżący obowiązany jest wskazać na czym konkretnie uchybienia te polegały, nie wystarczy zaś ogólnikowe powoływanie się na jednostronność i powierzchowność ocen, tak jak to miało miejsce w niniejszej kasacji. Skarżący nie wskazał też na czym miałyby polegać sprzeczność wniosków sądu odwoławczego ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a twierdzenia o brakach w umotywowaniu stanowiska sądu drugiej instancji nie odpowiadają treści uzasadnienia wyroku.

Analiza kasacji prowadzi więc do wniosku, że podniesione w niej zarzuty sprowadzają się do kwestionowania ustaleń faktycznych przyjętych przez Sąd Apelacyjny za podstawę wyroku oraz ich oceny prawnej, bez dostatecznego wykazania na czym miałyby polegać rażący błąd prawny, którego jakoby dopuścił się Sąd Apelacyjny w [...].

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał kasację prokuratora za oczywiście bezzasadną i stosując przepis art. 535 § 2 kpk w brzmieniu obowiązującym od 1 września 2000 r. postanowił jak na wstępie.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:
Kierownik Sekretariatu Wydziału
Izby Karnej S.N.